

În lumina orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu

Campania agricolă de vară — desfășurată exemplar!

● Cea mai importantă lucrare agricolă de sezon — recoltatul orzului, s-a extins atât în zona de câmpie cât și în cea colinară.

● Cele mai mari suprafețe recoltate se înregistrează în consiliile agroindustriale Felnac, Fintinele, Șirfa, Ineu și Vinga, urmând ca această lucrare să fie urgentată și în celelalte consilii.

● Pentru finalizarea grabnică a secerișului orzului es-

te necesar ca în fiecare unitate să se ia toate măsurile ce se impun pentru funcționarea ireproșabilă, fără întreruperi și pierderi de recoltă, a tuturor combinelor și, pe această bază, să se realizeze în mod ritmic viteza de lucru planificată în fiecare unitate.

● În urma combinelor, presele de balotat să fie puse de urgență în funcțiune, iar baloții să fie depozitați provizoriu la marginile tarlale-

lor pentru eliberarea grabnică a terenului în vederea pregătirii patului germinativ pentru însămânțarea cât mai urgentă a culturilor duble planificate.

● Paralel cu secerișul trebuie continuată în ritm susținut lucrările de întreținere a culturilor prășitoare pentru combaterea eficientă a buruienilor și asigurarea condițiilor necesare dezvoltării nestingerite a plantelor.

C.A.P. Sîntana: Zile fierbinți în „bătălia” orzului

Privite din depărtare, lanurile cu orz par o adevărată mare aurie. E o dimineață senină iar soarele strălucește puternic, prevestind o nouă zi bună de seceriș. De o parte și de alta drumului lăsăm în urmă verzele crud al culturilor de porumb și sfeclă, culturi frumoase și bine întreținute.

La marginea unei parcele de 80 ha cu orz, nu mai puțin de 18 combine așteptau momentul intrării în lanuri. În preajmă, în tabăra de câmp organizată „ca la carte” întregul „stat major” al bătăliei pentru strînsul orzului, în frunte cu inginerul șef al unității, Ioan Bolog. Se măsoară mereu umiditatea boabelor, cu preocuparea și răspunderea celor ce cunosc acum, la ceasul secerișului, prețul fiecărei ore bune de lucru. Spicele sînt mari, frumoase, coapte — se evaluează o producție de peste 7000 kg la ha

— și orice întîrziere poate însemna de acum pierderi. Grija de căpătii a tuturor — mecanizatori și specialiști deopotrivă — este strîngerea și punerea la adăpost, într-un timp cât mai scurt, a întregii recolte de orz, iar pentru aceasta sînt prezente în câmp, de dimineața și pînă seara târziu, astfel ca nimic din munca unui an întreg să nu se risipească. Început joi, odată cu recoltarea primelor 70 de hectare, secerișul orzului urmează să fie încheiat — în condiții de timp favorabil — pînă duminică pe toate cele 200 ha cultivate. „Întreaga activitate a fost organizată pînă în cele mai mici amănunte, astfel ca fluxul de lucrări să se desfășoare neîntrerupt” — ne spune, la fața locului, tovarășul Gheorghe Goina, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei.

De îndată ce umiditatea a a-

juns la nivelul prevăzut, una după alta combinele intră, în formații compacte, în lanuri. Sînt mînuite de cel mai priceput și vrednic mecanizator al secției. Printre ei: Aurel Muscalu, Dinu Goales, Nicolae Costea, Stelian Țirlea. În preajmă, șeful de fermă Ing. Traian Goina și șeful secției S.M.A., Ioan Bonchiș, urmăresc și coordonează activitatea mecanizatorilor. Combinele funcționează corespondent, sînt etanșe, nu rămîn boabe căzute în urma lor. Pentru remedierea operativă a eventualelor defecțiuni ce ar putea apărea, în tabăra de câmp se află în permanență un atelier mobil, unde mecanicii de întreținere A. Ieone Stăniș și Ioan Akermann asigură în permanență asistența tehnică necesară. Tot în tabăra se află și bucătăria mo-

(Cont. în pag. a III-a)

Măsuri, acțiuni ferme pentru îndeplinirea exemplară a planului

După o perioadă destul de îndelungată de insuccese, în luna mai, colectivul Schelei de producție petrolieră Pecica și-a îndeplinit integral sarcinile de plan. Evident, în primul rînd planul producției fizice. E o întimplare? Nu, în mod hotărît nu! Pe ce ne întemeiem această afirmație? Pe o seamă de schimbări survenite în viața și activitatea colectivului schelei, în dotarea ei și nu mai puțin în structurile de extracție. Despre toate acestea ne-a vorbit cu multă însuflețire înărilor și înimosul director al schelei, inginerul Toma Dragomir.

— Să începem, cuprinde toate tovarășe direc- tor, cu factorii care au înlesnit, deocamdată, realizarea planului.

Schela de producție petrolieră Pecica

— Printre cel mai importantă aș enumera noua structură din zona Bodroguului, unde am pus în funcțiune, în acest an, șase sonde și vom mai da în exploatare încă nouă pînă la sfîrșitul anului. Dar nu e vorba numai de noi sonde ci și de stația de compresoare, de noi parcuri de separatoare și de grupul industrial pentru asistență tehnică. Deci, o seamă de investiții care înlesnesc exploatarea corespondentă a zăcămintelor. Totodată, ne-am bucurat de un larg sprijin din partea trustului în asigurarea bazei tehnico-materiale. Dar elementul cel mai important îl constituie întărirea ordinii și disciplinei, mai întîi printr-o asistență tehnică continuă în toate schimbările și la toate locurile de muncă, concomitent cu un control permanent și sistematic.

— Știu că la un moment dat duceți mare lipsă de muncitori...

— Nicl acum n-am rezolvat în întregime această problemă. Prin cursuri organizate am policalificat circa o sută de muncitori; totodată, am scolarizat sondori pe care i-am promovat sondori șefi și maștri pentru toate sondele în funcțiune. Încă ne mai lipsesc sondori dar continuăm acțiunea de scolarizare prin policalificare. De altfel, această acțiune este mult înlesnită de posibilitățile pe care le-am creat pentru a asigura tuturor categoriilor de personal condiții sociale corespondente — locuințe, cantine, club muncitoresc și — prin îndepli-

nirea planului — remunerații bune.

Desigur, am dorit să și vedem câteva dintre obiectivele enumerate de directorul schelei. Contabilul șef, tovarășul Ioan Jacolă, s-a oferit să ne conducă pe platforma care găzduiește grupul industrial, grupul social și noul pavilion administrativ. Le-am enumerat în ordine punerii în funcțiune. Grupul industrial, care cuprinde hale de reparatii specializate pe tipuri de utilaje, hala de recondiționat tubing și mașazla de utilaje, piese de schimb și scule este dat în exploatare și

cuprinde toate elementele ce definesc activitățile industriale de acest gen.

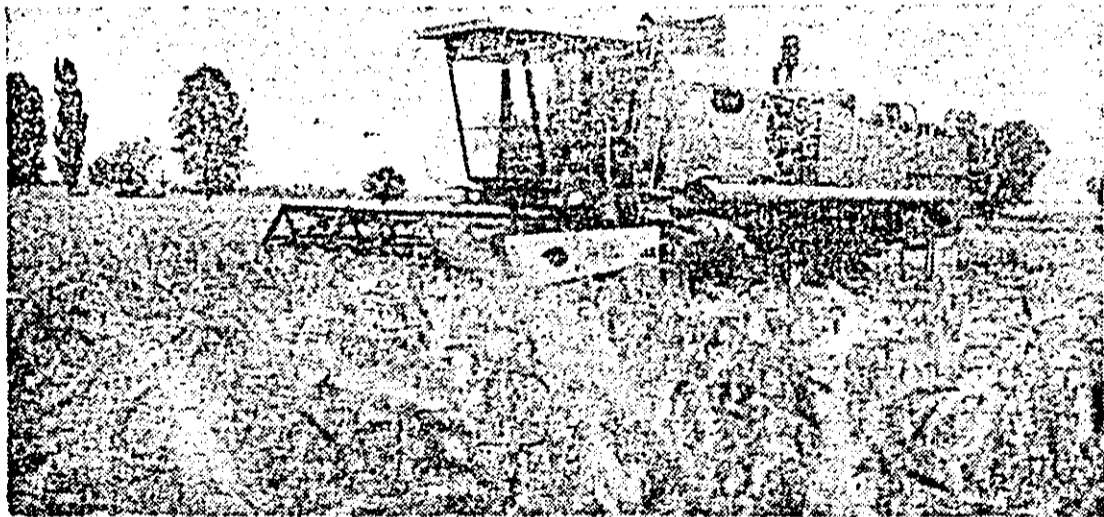
Grupul social es-

te o adevărată revelație. Clubul, prin multiplele activități educativ-distractive ce se pot organiza aici, va constitui principalul centru de atracție al petroliștilor în timpul liber. Și nu ne îndolm că acest frumos edificiu va înfrumuseța corespondent și viața oamenilor. Cantina, de asemenea, nu se deosebește cu nimic de altele cu aceeași destinație ci, dimpotrivă. Dotată cu utilaje și mobilier moderne, asigură o ambianță dintre cele mai plăcute. Întregul grup este în curs de dare în folosință. Pavilionul administrativ este în curs de finisare ca și întreaga incintă a acestei platforme.

Ne continuăm drumul, împreună cu tovarășul Toma Dragomir, la câteva sonde și parcuri. Traseul e lung. Directorul ține neapărat să-mi arate un anume parc de separatoare, cel cu numărul 21. E nou, abia construit și, de-a dreptul strălucite în razele de soare care astăzi sînt darnice cu melagurile arădene. Ce surprinde, în raport cu toate celelalte de vîrstă acum, sînt spicele de grîu lipite de gardul de sîrmă; lanul e pînă în gîndă gard. Aceasta demonstrează că monitorul, cînd a construit acest parc, a început cu gardul și s-a limitat strict la spațiul împrejmuit, îl cerem tovarășului Eugen Lazăr, operator principal extracție, de fapt șeful parcului, o apreciere asupra acestui obiectiv.

— Am preluat de la mîntori și parcul numărul 9, dar 21 es-

(Cont. în pag. a III-a)

La C.A.P. Sîntana — amplă mobilizare de forțe pentru încheierea grabnică a secerișului orzului.

C.U.A.S.C. Vladimirescu: Prin buna organizare a muncii S-a încheiat recoltatul orzului

Și pe ogoarele unităților din C.U.A.S.C. Vladimirescu, startul campaniei de seceriș a fost dat de unitățile agricole unde lanurile de orz au ajuns mai repede la maturitate. Este vorba de C.A.P. Horia, Sîntleani, I.A.S. Utrivniș și ferma Feldioara a I.A.S. Sîntleani.

C.U.A.S.C. Vladimirescu are de recoltat în aceste zile 1830 ha orz, pentru care sînt angrenate un număr de 82 combine. Se lucrează în formații complexe de combine, prese de ba-

lotat, mijloace de transport pentru eliberatul terenului de paie, agregate pentru pregătirea terenului și însămînțarea operativă a culturilor duble. Pentru ca secerișul orzului să se încadreze în perioada stabilită se urmărește zi de zi, ceas de ceas, umiditatea lanurilor, astfel încît fiecare tarla de orz să se recolteze operativ.

Înregistrînd ritmuri susținute la lucru, C.A.P. Horia, ferma

(Cont. în pag. a III-a)

— ieri — ne spunea inginerul șef al C.A.P. Aradul Nou, tovarășul Constantin Stancu — pe ogoarele noastre formația de 14 combine de tipul C 12 și C 14 a încheiat recoltatul orzului de consum din soiul „Miraj” pe o suprafață de 140 ha. Totodată, spre finalizare se află alte zece hectare de orz, lot semincer, necesar pentru însămînțările de toamnă. Am fost informați apoi că recolta din acest an este bună ca și anul trecut, cînd cooperativa s-a clasat printre unitățile fruntașe din județ. De remarcă că pentru buna reușită a lucrării-

lor la recoltat, în funcție de umiditatea din lan, s-au executat reglaje ale tobelor la combine de cîte 2—3 ori pe zi. După re-

La C.A.P. Aradul Nou

coltat, în atenția conducerii unității stă eliberatul terenului, pentru balotatul paielor avînd la dispoziție cinci prese. La fel, la celelalte lucrări care solicită urgență, contribuie în mare măsură două tractoare și șase atelaje hipo, proprietate a C.A.P. Apol, mai menționa in-

gnerul șef, urmărind însămînțarea, în cele mai bune condiții a porumbului boabe pe întreaga suprafață eliberată, din hibridul „F. 102”, cu o perioadă mai scurtă de vegetație.

— Cine s-a evidențiat la recoltatul orzului?

— S-au remarcat în mod deosebit combinele Nicolae Sălăvăstru, Alexandru Deac, Ioan Serî, Gheorghe Roș și alții, precum și tovarășul Ilie Bălan, șeful secției S.M.A. Care a urmărit continuu mersul combinelor, felul cum se desfășoară celelalte lucrări pentru realizarea în bune condiții a campaniei de vară din acest an.

TIBERIU HOTĂRAN

Viețile

LITERAR-ARTISTICĂ

SUPLIMENT AL ZIARULUI „FLACĂRA ROȘIE” ARAD • NR. 6 • IUNIE 1989 • 4 PAGINI 50 BANI

Patriotismul lui Eminescu

Mihai Eminescu debuta publicistic în 1866 în „Familia” din Oradea la numai șapte ani de la Unirea Principatelor române. Scena literară a vremii era dominată încă de marile pașoptiști, iar atmosfera publică mai conserva încă un reflex din entuziasmul evenimentelor politice trecute. Eminescu nu e un moment de ruptură față de toate acestea. Dimpotrivă, el își asumă epoca, și-o absoarbe, dacă putem spune așa. Se încarcă de istorie înainte de a-și juca marelui său destin cultural. Scrie în 1870 Epigonii, exact într-un moment în care, în scena culturală și ideologică a țării, se produce o schimbare de sens: apariția mișcării Junimea și a Convorbirilor literare. Eminescu, împotriva tendințelor acestora, e lovită până la supralicitare trecutul, îmbrăcându-l în aura mitului. Nu o face inconștient: „Predecesorii noștri credeau în ceea ce scria, cum Shakespeare credea în fantasmale sale”, spune el în epistola însoțitoare la Epigonii. „Vol credeți în scrisul vostru, noi nu credem în nimic” (subl. poetului). Aceasta deoarece Eminescu vede întotdeauna în perspectivă. Transgresează cauzele mărunte. El e pionierul, teoreticianul unității culturale a tuturor românilor, indiferent de provincii, ca fundament pentru unitatea lor politică. Ia, ca atare, apărarea, împotriva lui Maloescu, limbii române din gazetele din Austria (Transilvania).

Eminescu vorbește despre patrie, despre patriotism, despre limba română întotdeauna cu deosebită și gravitate. Preceptele eminesciene răspund unui fond etic suveran și puternic și, totodată, se ridică împotriva retoricii goale, patriotarde, împotriva frazelor sfiorătoare, a cuvintelor mari, neaprijinite de lapte: „Naționalitatea trebuie simțită cu inima nu vorbită numai cu gura”, spune el într-un articol destinat „Românului”.

Opera lui în întregul ei, probează din plin pe marele patriot. Patriotismul său este strălucit sintetizat în Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, cu prilejul Simpozionului omagial „Mihai Eminescu”: „Poet al poporului său, Mihai Eminescu a lăsat posterității imaginea unui artist legat trup și suflet de pământul țării sale, de aspirațiile spre mai bine ale maselor populare, receptiv la problemele majore ale epocii în care a trăit, ale luptei pentru apărarea și afirmarea ființei naționale — care au constituit în permanență izvorul vesnic viu al minunatei sale creații”.

V.L.A.

Odă (în metru antic)

Nu credeam să-nvăț a muri vrodată,
Pururi tânăr, înfășurat în manta-mi,
Ochii mei nălțam visători la steaua
Singurătății.

Cînd deodată tu răsăriși în cale-mi,
Suferință tu, dureros de dulce...
Pînă în fund băul voluptatea morții
Nendurătoare.

Jalnic ard de viu chinuit ca Nessus,
Ori ca Hercule înveninat de halna-l,
Focul meu a-și stînge nu pot cu toate
Apele mării.

De-al meu propriu vis, mistuit mă valet,
Pe-al meu propriu rug, mă topesc în flăcări...
Pot să măl renviu luminos din ei ca
Pasărea Phoenix?

MIHAI EMINESCU

Doarele viguroase și-au zămislit din propria sevă mari personalități pe care le sărbătorim spre aducere aminte și izvor de învătămintă. În galeria marilor personalități ale spiritualității românești stă scris cu litere veșnice numele lui Mihai Eminescu. Contribuția inestimabilă la dezvoltarea și afirmarea culturii românești face, ca pentru noi, să nu fie suficientă marcarea zilei de naștere sau trecerea în nemurire a unui asemenea astru cum este Luceafărul poeziei și genul metaforei.

Matricea totalității și a veșniciei

măsură la afirmarea și punerea în valoare a frumuseții limbii române, a spiritului de înțelegere a legilor dezvoltării lumii.

Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu „nimeni mai mult decât Mihai Eminescu n-a dat expresie și n-a contribuit într-o asemenea

zilele anului, fiindcă el a redat cum nimeni altul tot ceea ce era mai reprezentativ în ființa națiunii române. În acest spirit Alain Guillermin

afirma pe bună dreptate „Dacă românii recunosc în Eminescu pe cel mai mare poet al lor e pentru că Eminescu a știut să exprime în mod remarcabil sufletul țării sale”.

Demersul creației eminesciene ca și studiile consacrate operei sale pun

A. P.

Cont. în pag. a II-a

„Așa cum a făcut însuși Eminescu, numai trăind împreună cu poporul, realizând creații legate de viața poporului, participând activ la făurirea prezentului și viitorului patriei noastre, creatorii de literatură și artă de azi pot realiza opere de înaltă valoare, își pot îndeplini nobila misiune ce le revine în amplul și complexul proces al dezvoltării revoluționare a societății noastre, în care tot ce se realizează este destinat înălțării patriei, creșterii bunăstării și fericirii omului, a întregii națiuni, întăririi independenței și suveranității României”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Un concurs literar

Firește înscris între atâtea manifestări omagiale, concursul de creație literară „Mihai Eminescu, Arad, 1989” s-a constituit, la rîndu-i, într-un moment demn de luat în seamă. Pornind de la exigențele care stau în fața activității literare, în condițiile de emulație creatoare date de climatul generos al epocii în care trăim, acest concurs, pe lângă cinstirea genului literar românesc, și-a propus să descopere și să promoveze noi „nume” ale căror lucrări să dovedească talent, o adevărată angajare patriotică și revoluționară în redarea adevărurilor despre om, în respectul pentru istoria de neam, în zugrăvirea peisajului românesc. Acum, cînd sînt cunoscute rezultatele, putem socoti dacă el și-a atins scopul.

Un juriu competent, din care au făcut parte personalități precum Anghel Dumbrăveanu, Ștefan Damian, Grigore Ilies, Mircea Iorgulescu, Neșoară Irimie, Ion Mircea, Vasile Sălăjan, Nicolae Turtureanu, Cornel Ungureanu, Eugen Urlicaru, a avut de făcut față, în primul rînd, avalanșei de lucrări trimise. Trebuie să recunoaștem, nici organizatorii — Comitetul de Cultură și Educație Socialistă al județului Arad și Cercul din Arad al Unirii Scriitorilor, nu se așteptau, în clipa lansării anunțului de concurs, ca pe adresa lor să sosească zece și zece de plicuri, conștinind sute de lucrări, semnate de creatorii din 27 județe ale țării. Firește, valoarea acestora a fost diferită dar întrecerea pentru laurii premialii s-a dovedit a fi una îndrăznică, destule lucrări intrînd în vederile juriului. Un concurs răminc, fatalmente, un concurs și dacă aleșii au motive de mîndrie, cei rămași (deocamdată) în afara porților nu trebuie să-și piardă speranța. Excludînd, totuși, pe cei (pușini, e drept) care au ca merite doar... bunete intenții (vag literare). În privința premianților, aceștia n-au primit „diplome” de poet (prozator, critic sau istoric literar), „certificat” sau alte soluri de alestări. Spunem asta fiindcă, se știe, talentul nu are nevoie (neapărat) de „patalamale” (ile ele unele oficiale). De o anume confirmare, însă, da. Iar ea e dată de timp. Concursul n-a făcut decât să atragă atenția asupra unui număr de scriitori (necunoscuți încă, sau prea pușini). Dacă juriul a mizat pe ei, acum, răminc de văzut cum vor ciștiga aceștia parul lor cu literatura, milne. Deocamdată putem vorbi despre (înuta e-leganță a versurilor încercate de adînci sensuri pe care le scria un Mircea Stepan sau un Petru Scutelnicu. Despre „maturitatea” stilistică a unor foarte tineri: Virgiliu Căbălin Brăescu sau Andreea Ioana Dumitrescu, despre florul transilvan care străbate dulcele vers al lui Ioan Vasile Marcu, despre „esențializarea” lirică la care ajunge un

FLORIN BĂNESCU

Cont. în pag. a IV-a

